

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Johannis Meyeri S. Literarum Doct. & Prof. Uxor Christiana Sive De Conjugio Inter Duos Deque Incestu Et Divortiis, Dissertationes Tres

Meier, Johannes

Amstelædami, 1688

Q. I. An alicui ad filiam suam illegitime natam, filiove ad patris scortum, concubinam aut pell cem appropinquare liceat? Item, An is qui solutus cum soluta scortatus est, postea ejusdem matrem vel ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-40272

hac loquendi forma, nuditas patris tui est, quæ necessaria non fuisset, discimus Cap. VII. Sanhed. Gem. Bab. f. 54. etiam post mortem novercam proh beri. Idem docet Maymonides ffuri Biah Cap. 11.

XII. Doctissimus Gerhardus de Conjugio §. 267. annotavit, Chytraum in Comm. cap. 18. Lev. hanc legem Lev. xviii. 8. referre ad gradus consanguinitatis, cujus sententiæ rationem etiam non absurdam judicat, quia per matrimonialem copulam noverca cum patre meo fit una caro, & liberi, qui ex conjugio patris & novercæ nascuntur, sunt mei consanguinei, fratres scilicet uterini ac sorores meæ uterinæ, & filialis reverentia requirere videtur, ut novercam, quæ in matris locum succedit, non pro affine habeam, cum per lineam rectam ascendentem per matrimonium cooptetur, & cum patre meo una caro facta mater mea fiat. Interim juxta generalem suam affinitatis definitionem, quod sit *vinculum personarum per matrimonialem copulationem sive novis nuptiis contractum*, etiam novercam ad affines pertinere censet. Quo sensu nos etiam hanc legem affinitatis gradibus annumeravimus, de terminis istis parum solliciti.

XIII. Etsi vero binas hæc leges isthoc pacto utcunque exposuisse videmur, ut unusquisque earum mentem facile assequi possit, iis tamen adhuc parumper inhærendum judicamus, ut nonnullos casus, qui circa hæc interdicta moveri solent, breviter enodemus. Primo queritur, *An alicui ad filiam suam illegitime natam; filiove ad patris scortum, concubinam aut pellicem appropinquare liceat?* Item, *An is, qui solutus cum soluta scortatus est, postea ejusdem matrem aut filiam ducere queat?* Respondemus id nequam esse concedendum, quia, *qui adhaeret meretrici, est unum corpus cum ea* 1. Cor. vi. 16. Proinde etiam per fornicarium & adulterinum concubitum propinquitus quadantenus contrahitur. Vid. Vinnius ad Inst. l. i. 10. §. 9. Quod etiam colligi potest ex Lev. xviii. 9. Itaque propter pudorem, & jus sanguinis ab ejusmodi concubitu abstinendum. Idem Hebræorum Magistri notarunt. *R. Moses Mikotzi Præcepto Negat 92. ita exponit legem nostram quæ commate 7. extat:*
 שלא לגלות ערוה אמו אפילו אינה אשת אביו אלא היתה אנוסתו או מפותתו שנאמר וערוה
 נxor patris, sed vi aut illecebris ab eo compressa, quia scriptum legitur:
 nuditatem matris tuæ ne retegito. Conf. Hotting. Jur. Heb. Leg. cxc.
 Ubi, docent præterea Magistri inquit האם אפילו היתה אנוסת
 Interdictum hoc de matre eam etiam concer-
 nere,

nere, qua vi a patre fuit compressa: Nam & talis omnino mater ejus est. Qui vero (addunt) rem habet cum matre sua, qua uxor patris ejus est, videlicet non vi stuprata, duplici reatu constringitur, altero, quia mater ejus, altero vero, quia uxor patris ejus: אין חלוק בזה בין שבא עליה Nec referi, sive superstitie patre cum ea fuerit congressus, sive eo defuncto. De secundo casu, an quis matrem vel filiam personæ, cum qua scortatus est solutus, ducere possit, vid. Voetii polit. Eccles. P. 1. l. III. Tr. 1. Sect. 2. c. 3. q. 7. qui contrarium probat ex Am. 11. 7. Gen. XIX. 31. xxxv. 22. 2 Sam. XIII. 14. XVI. 22.

XIV. *Questio Secunda est, An Sponsa defunctæ matrem vel filiam ducere liceat?* R. Ita quidem videtur, quia propinquitas nulla est conjugium impediens inter personas, quæ se nec affinitate, nec consanguinitate tangunt; & cum vera affinitas nascitur ex conjunctione viri & uxoris, qua fiunt una caro, non videtur viro defunctæ sponsæ mater filiave interdicta. Ita Celeber. *Maresius Scholii & Animadversionibus ad M. Ant. Cuchi Instit. Juris Canon. lib. III. Tit. 8.* potest, inquit, quis ducere sponsa sua defunctæ matrem, modo accedat *authoritas Magistratus.* Et *Consultiss. Carpzovius Jurisp. Constit. II. Defin. cxxxii.* hoc casu dispensationi locum esse, existimat. Si videlicet, pro ratione circumstantiarum & personæ dispensationem petenti juramentum ei injungatur, quo a præsumptione commixtionis carnalis cum defuncta sponsa se purget, priusquam fiat dispensatio. Secus enim *Defin. clix.* ob publicam honestatem, scandali evitacionem, verecundiam, fidem conjugalem datam & vim mutui consensus, hujusmodi matrimonium illicitum pronuntiavit. Ita etiam judicavit, atque negative respondit *Consistorium Lipsiense, & Facultas Theologica Jenensis, Jena An. 1600.* teste *G. Dedekeno Thes. Consil. & Dec. vol. III. l. 3. Sect. 2. tit. 1.* Tutissimum sane est in conscientia ab ejusmodi matrimoniis abstinere, si non sint immuria a carnalis commixtionis suspicione, cum fides conjugalis data & vis mutui consensus ea non impediant. Minorem difficultatem habet, si quis personæ, cum qua se desponsavit, sed inficius, cum alio eam jam esse desponsatam, matrem duxerit, cum in tali casu ista conjunctionis carnalis suspicio cesset. Hæ quæstiones institutæ sunt præcipue occasione primæ legis specialis *Lev. xviii. 7.*

XV. *Questio Tertia sequitur, (ad comma 8. Lev. xviii.) An ducere liceat novercam a patre tantum desponsatam, aut ab eodem repudiatam?*